

معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

مرکز مشاوره «امین» - ویژه نامه شماره ۲۳ - دیماه ۱۳۹۹

معایب ازدواج زود هنگام

امام صادق علیه السلام فرمود:

هر کس از ترس فقر ازدواج نکند نسبت به لطف خداوند بدگمان شده است. چرا که خداوند می فرماید: اگر آنان فقیر باشند خداوند از فضل و کرم خود بی نیازشان می کند.

وقتی که دختر خانمی در سن پایین ازدواج می کند معنای زندگی مشترک را آن طور که باید متوجه

نمی شود و این موضوع در دو حالت به وجود می آید. یا این که فرد مقابل او هم سن خودش است و تفاوت سنی چندانی با

یکدیگر ندارند که در این حالت، به دلیل این که هر دو طرف بلوغ کافی ندارند معنای زندگی مشترک را نیز متوجه نمی شوند.

معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

مرکز مشاوره «امین» - ویژه نامه شماره ۲۳ - دیماه ۱۳۹۹

وقتی دو فرد سن پایینی داشته باشند شاید در بسیاری از مواقع نتوانند با یکدیگر به تفاهم برسند و احساسات آن‌ها بر منطق شان غلبه کند.

هنگامی که دختری در سن پایین ازدواج می‌کند در بارداری اش با مشکلات متعددی روبرو می‌شود و به همین خاطر زایمان خوبی نخواهد داشت و از اینرو، آمارها نشان می‌دهد که افزایش سقط مکرر و زایمان‌های سخت در خانم‌هایی با سن پایین بیشتر است و اگر زایمان آن‌ها با سلامت هم انجام شود این افراد، توانایی و مهارت لازم برای مادری کردن را ندارند. به طوری که گاهی متوجه بیماری‌های فرزند خود نمی‌شوند و آن‌طور که باید نمی‌دانند چگونه از فرزند خود مراقبت کنند.

موارد ذکر شده صرفاً یکی از معضلات ظاهری کودک همسری است و اگر از لحاظ باطنی بخواهیم به این موضوع پردازیم باید گفت که چنین دختری، دوره نوجوانی خود را ازدست می‌دهد و از آن بهره نمی‌برد و با بالا رفتن سن، وقتی با هم سن و سالانش صحبت کرده و خود را با آن‌ها مقایسه می‌کند احساس کمبود می‌کند چرا که از برخی از مواردی که باید در زمان لازم انجام می‌داد عقب افتاده است و از لذت و شادی‌هایی که اقتضای سن اوست دور شده است و در حقیقت، از آرامش‌هایی که در زمان نوجوانی هر فردی اتفاق می‌افتد محروم شده و این موضوع، نوعی تجاوز به حقوق کودک است.

مواردی که ذکر شد برای ازدواج و زندگی مشترکی است که دختر و پسر، هم سن یکدیگر هستند. حالا فکر کنید که این دختر نوجوان مجبور به ازدواج با فردی شود که چندین سال از او بزرگتر است و یا در واقع، شریک زندگی او، جای پدرش است و این موضوع، بسیار آزاردهنده است چرا که این دختر زیر بار ازدواجی رفته است که سلب آرامش او را به همراه دارد.

دختر و پسری که در سن پایین ازدواج می‌کنند هیچ تصور خاصی از زندگی مشترک ندارند که همین موضوع باعث **افزایش آمار طلاق** می‌شود و از طرفی دیگر، اگر در این ازدواج، تفاوت سنی زیاد هم حاکم باشد باعث می‌شود که خانم نوجوان، در سن کم با ازدست دادن همسر خود روبرو شود که این موضوع، خود نیز معضل بزرگی برای فرد و جامعه است و همین تباهی آینده اش باعث آسیب‌های روحی و روانی جدی و همچنین سرخوردگی وی می‌شود.

تحقیقات حاکی از این است که بسیاری از این نوع ازدواج‌ها به طلاق می‌انجامند و همین موضوع باعث دلزدگی چنین دخترانی برای ازدواج بعدیشان می‌شود و تمامی زندگی آن‌ها تحت تأثیر این موضوع قرار می‌گیرد و در واقع، آن‌ها محکوم به زندگی می‌شوند که در اغلب موارد، پدر و مادرشان برای آن‌ها رقم زده‌اند.

در نظرسنجی انجام شده از اغلب مادرانی که در سن ۱۴ سالگی ازدواج کرده‌اند، آن‌ها ازدواج در چنین سنی را توصیه نمی‌کنند، چون معتقد هستند که هیچ چیز از زندگی خود را متوجه نشده‌اند.

معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

مرکز مشاوره «امین» - ویژه نامه شماره ۲۳ - دیماه ۱۳۹۹

در زمان قدیم، فرهنگ ایجاب می کرده است که دختران، زود ازدواج کنند، اما فرهنگ الان اصلا اجازه نمی دهد که افراد در سنین پایین ازدواج کنند چرا که بچه های دوران گذشته در مقایسه با امروز پخته تر بودند و مسئولیت های بیشتری داشتند.

زندگی امروز با دیروز تفاوت های زیادی کرده است؛ به طوری که بچه ها نمی توانند در سنین پایین ازدواج کنند و اگر این کار را انجام دهند، در اغلب موارد، از طرف دوستان خود نیز طرد می شوند و امکان به انزوا رفتن آن ها وجود دارد و همچنین در روابط اجتماعی شان با مشکلاتی روبرو می شوند.

پیش از این به دلیل نبود امکانات رفاهی و ارتباطات جمعی به شکلی که در جامعه امروز شاهد آن هستیم، شیوه زندگی به صورت دیگری بود و شاید هنگامی که فرد به بلوغ جسمی در سنین پایین می رسید، ازدواج می کرد و با توجه به شرایط زمان خود قابل پذیرش و درک بود، اما در حال حاضر با توجه به گسترش شبکه های اجتماعی و دسترسی اکثریت افراد جامعه به آن، افرادی که زود ازدواج می کنند به دلیل مقایسه شرایط خود با همسالان شان، احساس نارضایتی می کنند و این نارضایتی از زندگی زناشویی منجر به طلاق و جدایی می شود.

کودکی که هنوز به بلوغ فکری و جسمی نرسیده چطور می تواند وارد یک زندگی مشترک شود و با مسائل و مشکلات مربوط به آن دست و پنجه نرم کند و ستون و تکیه گاه خانواده باشد. کودکی که تمام دنیای آن عروسک بازی و خواباندن عروسک هایش در کنار خود است، شاید بتواند فرزندی متولد و آن را با هر شرایطی شده بزرگ کند، اما آیا می توان از او انتظار داشت که نقش مادری را ایفا کند که برای فرزندانش الگو است، چرا که او هنوز سن کمی دارد و برای رفع نیازهایش به مادر خود وابسته است.

امروزه، اغلب روانشناس ها بهترین سن برای ازدواج را ۲۰ تا ۳۰ سال عنوان می کنند چرا که بچه های زیر ۱۸ سال به پختگی روانی، فیزیکی و اجتماعی نرسیده اند و ازدواج آن ها در سنین پایین باعث مشکلاتی برای آن ها و جامعه می شود.